

Sobota po 5. velkonočnej nedeli

Rozjímania na sobotu po 5.
velkonočnej nedeli.

Navrhované témy: byť trpezlivý
ako Kristus; všetko nám slúži na
dobré; modlitba nás posilňuje.

24.05.2025

POZORNE SME SA POZERALI na
Pána, najmä v dňoch jeho umučenia
a smrti. Pozorovali sme trpezlivého
Krista: v jeho mlčaní pred žalobcami,
v jeho vyrovnanosti v odpovediach
rímskemu sudcovi, keď nechal svoj
chrbát pripravený na bičovanie, s

rukami pribíťmi na drevo... A obdivovali sme ho aj v majestátnosti jeho gest na vrchole Kalvárie. „Ak vás svet nenávidí, - hovorí nám v dnešnom evanjeliu, - vedzte, že mňa nenávidel prv ako vás“ (Jn 15, 18). Vieme, že má na mysli hriech, to, čo sa v tomto svete stavia proti Božiemu kráľovstvu. Túžime po tej sile, s ktorou Pán čelil protivenstvám a ktorá má veľa spoločného s trpezlivosťou.

„Ten, kto dokáže byť statočný,“ hovorí svätý Josemaría, „nechce zo svojej cnosti rýchlo ťažiť; je trpezlivý. Statočnosť nás vedie a učí oceniť ľudskú i nadprirodzenú cnosť trpezlivosti. Ak vytrváte, zachováte si život (Lk 21, 19). Vlastnenie a záchrana duše sú založené na trpezlivosti, ktorá je koreňom a strážkyňou všetkých cností. Trpezlivosťou budeme vlastniť svoju dušu, pretože, naučiac sa ovládať sami seba, začneme vlastniť to, čím

sme (Sv. Gregor Veľký, *Homiliae in Evangelia*, 35, 4 – PL 76, 1261)^{“[1]}.

Pestovaním ľudskej čnosti
trpezlivosti získavame pokoj a
miernosť, nadprirodzený pohľad,
pretože Boh je trpezlivý.

Navyše tí, ktorí ju vlastnia, sú potom
schopní rozdávať pokoj a sýtiť iných;
sú pánmi seba samých, nebojújú s
časom a môžu ho venovať tým, ktorí
to potrebujú. Navyše neoplácajú
nenávisť a netrápia ich ani tí, ktorí
nimi môžu opovrhovať alebo sa k
ním správať nevšímavo. Ich
trpezlivosť ich vedie k tomu, aby s
dôstojnosťou plnou náklonnosti ku
každému človeku boli nad vecami
ako Kristus na kríži: vždy hľadiac
ďalej, s pohľadom upretým na dejiny
vykúpenia v priebehu storočí.

ČASTO SME POČULI známy výrok svätého Pavla, ktorý sa tak veľmi páčil svätému Josemaríovi: „Tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré“ (Rim 8, 28). Nie sú to len slová, ktoré si treba opakovať v ťažkých chvíľach, aby sme upokojili svedomie alebo utíšili myseľ a odvrátili sa od reality. Je to presne naopak. Boh je nekonečne dobrý: učili sme sa to v katechéze a zažívali sme to od prvých chvíľ nášho stretnutia s Kristom. Preto pre tých, ktorí ho chcú milovať, pre tých, ktorí sú a vedia, že sú deťmi všemohúceho Boha, ako môže niečo neprispieť k jeho dobru?

Aj keď sú okolnosti sveta voči nám niekedy nepriateľské, nikdy nemôžu premôcť nevyčerpatelnú Pánovu lásku. Preto môžeme „živiť svoju dôveru v Božiu milosť (...), zaujať so všetkými jej dôsledkami každodenný postoj odovzdanosti plnej nádeje, založený na Božom synovstve“^[2]. Toto trpezlivé odovzdanie sa Bohu je

najlepším scenárom, v ktorom sa odvíja náš zápas. Ak vieme, že všetko môže spolupracovať s naším dobrom, budeme vedieť, ako začať a začať odznova bez toho, aby sme svoju silu vkladali niekam inam než do samotného Boha.

Preto „trpezlivý nie je ten, kto uteká pred zlom, ale ten, kto sa nenechá jeho prítomnosťou vtiahnuť do neusporiadaného stavu smútku“^[3].
Vtedy nás žiadne udalosti neoberú o nádej a žiadna horkosť nám nepokazí radosť. „Prostriedok proti tvojmu nepokoju: trpezlivosť, čistota úmyslu a pohľad na veci z nadprirodzeného hľadiska“^[4].

„VO SVIATOSTI KRSTU si nám dal účasť na nebeskom živote a ospravedlnením si nás uschopnil pre blaženú nesmrteľnosť, prosíme ťa,

dopraj, aby sme s tvojou pomocou dosiahli plnosť života v tvojej sláve“, hovoríme v dnešnej modlitbe dňa sv. Omše. Aké dôležité je obrátiť sa k Pánovi, dôverovať jeho pomoci a vedieť, že nás nikdy neopustí! A najmä pre to najdôležitejšie: rásť v láske k Bohu, rozširovať svoje srdce v láske a naplňovať ho ním a druhými, pretože chceme ísť do Neba cez tento náš svet, ktorý milujeme.

Modlitba je ideálnym časom na to, aby sme si vyprosili trpezlivosť potrebnú na to, aby sme išli vpred, stále istejší, stále viac zamilovaní do Boha, ktorý v nás žije. „Neexistuje iný nádherný deň ako ten, ktorý prežívame dnes. Ľudia, ktorí žijú stále mysliac na budúcnosť a neberú dnešok taký, aký je, sú ľudia, ktorí žijú vo fantázii, ktorí nevedia brať konkrétnosť reality. A dnešok je skutočný, dnešok je konkrétny. Modlitba sa odohráva v dnešku. Ježiš nám prichádza v ústrety dnes. Práve

modlitba premieňa tento dnešok na milosť, premieňa nás: zmierňuje hnev, udržiava lásku, znásobuje radosť, dáva nám silu odpúšťať“^[5].

Náš nebeský Otec nám dá dobré veci, ak ho o ne prosíme (porov. Mt 7, 9-11), najmä nám pomôže nestratiť srdce a trpezlivosť v ťažkostiach; hoci vždy budú neúspechy, ako povedal svätý Josemaría, „ak budeme verní, budeme mať silu toho, kto je pokorný, pretože žije stotožnený s Kristom. Deti, my sme to, čo je trvalé; ostatné je prechodné. Nebojte sa!“^[6]. Môžeme prosiť Máriu, ktorá je trpezlivou matkou, schopnou trpieť s Kristom, čakať na jeho hodinu, aby nám dala túto dôveru vo svojho Syna.

.....

^[1] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 78.

[2] Fernando Ocáriz, *Pastiersky list 14-II-2017*, bod 8.

[3] Svätý Tomáš Akvinský, *Summa Theologica*, II-II, q. 136, a 4, ad 2.

[4] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 853.

[5] František, *Audiencia*, 10-II-2021.

[6] Svätý Josemaría, *En diálogo con el Señor*, “Vivir para la gloria de Dios”, bod 5e.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/sobota-
po-5-velkonocnej-nedeli/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/sobota-po-5-velkonocnej-nedeli/) (06.08.2025)